

“У Клубівці ми оздоровилися і гарно відпочили”

Одна з найголовніших потреб колишніх залізничників, а нині вже пенсіонерів – турбота про здоров'я, лікування і профілактика. Зокрема ветерани всіх залізниць України мають змогу оздоровитися у лінійній лікарні селища Клубівка Південно-Західної залізниці, збудованій з ініціативи колишнього Міністра транспорту та зв'язку Георгія Кірпи.

Із 1 по 14 грудня на профілактиці там перебували 37 ветеранів Львівської залізниці. Після повернення з Клубівки до редакції “Львівського залізничника” завітала Ольга Торгашова, яка 45 років відпрацювала на залізниці. Ольга Йосипівна вперше їздила на профілактично-лікувальні процедури до Клубівської лікарні, тож була приємно вражена високим рівнем побутових і лікувальних умов. Кожному ветерану визначили, якого типу профілактики чи лікування він потребує. Зокрема приїжджі пройшли процедури у спеціальних ваннах, квант-камері, вживали кисневі та імунні чаї тощо.

Поїздка дала змогу не лише підлікуватися фізично, але й збагатитися духовно – ветерани оглянули музей-садибу Георгія Кірпи, фотографії й нагороди Народного Міністра, поспілкувалися з його двоюрідним братом, племінниками дружини Георгія Миколайовича Жанни Ігорівни, які й проводять екскурсії у музеї-садибі, послушали, яким Георгій Миколайович був у дитинстві та юності. Також ветерани поклали квіти до пам'ятника Георгію Кірпі, встановленому біля лікарні. Приємно було й просто прогулятися селищем, про яке Георгій Миколайович не забував, досягнувши високих посад – посприяв у газифікації та налагодженні водопроводу, а в планах мав ще й побудову санаторію, але, на жаль, не судилося...

27 грудня минає 9 років, як не стало Георгія Кірпи. Враження від поїздки у Клубівку і сумна дата настільки вразили Ольгу Торгашову, що вона написала вірш, присвячений пам'яті Народного Міністра.

Спілкувалася Лілія ХОМИШИНЕЦЬ

Пам'яті Георгія Кірпи

*Вітерець тихенько повіває,
Ревуха-річка протікає.
Стоїть малесенька хатина.
Для нас вона немов святиня.*

*Дитинство провів в ній Георгій Кірпа.
Вродливе та сильне було те дитя.
Від Бога то була дитина –
Розумна, щира й справедлива.*

*У школі вчився на відмінно.
Та скільки ж мав на все терпіння?
Про маму й тітку пам'ятав,
У всьому їм допомагав.*

*Роки минули. Юнак навчався.
По сходинках службових підіймався.
Міністром транспорту він став,
Для нас зробив багато справ.*

*Як в Клубівці будеш – на мить зупинися,
Музею-садибі низенько вклонися.
Тут виросла людина непроста –
Герой України – Георгій Кірпа!*

*За все, що зробив і що міг ще зробити,
Героя України ми будем любити!*

Ольга ТОРГАШОВА,
ветеран транспорту

Автослюсаря Василя Вірага поважають колеги і слухається техніка

Колеги по роботі у ВП “Ужгородська дистанція водопостачання” не випадково відзначають надзвичайну працелюбність слюсаря з ремонту автомобілів Василя Вірага (на фото). Спілкуючись із Василем Йосиповичем, я відразу помітив, що довго теревенити йому не до снаги, адже робота чекає. Хоча за плечима вже 33 роки праці, і до пенсії йому не так уже й далеко, на це Василь Віраг не зважає, навпаки, каже, що хотів би попрацювати ще з десяток років.

А робота у нього не з легких. Окрім основних обов'язків, додає зайвого клопоту зношена техніка. Не минає і години, щоб до Василя Йосиповича не зверталися за допомогою та порадою колеги: то трактор не заводиться, то вантажівка “капризує” – усьому цьому він може дати раду, бо дуже любить свою роботу. Разом із тим Василь Йосипович доволі простий у спілкуванні, проте багатогранний у мисленні та сприйнятті навколишнього світу. Словом, романтик і прагматик: добрий у ставленні до людей і твердий, мов криця, коли бачить байдуже ставлення до виконання професійних обов'язків.

– Хоча щодня руки по лікті в мазуті, я поважаю і люблю свою роботу, знаю, що кожен робітник мені вдячний за допомогу, а я у свою чергу роблю все можливе для колективу і підприємства, – наголошує Василь Віраг.

Іван КОЗАК, смт. Королево

Архіваріус

Грудень в історії Львівської залізниці

1870 рік. 28 грудня відкрито залізничну колію на дільниці Золочів–Тернопіль.

1872 рік. 18 грудня колію добудовано до угорського кордону. 30 грудня відкрито рух Хирів–Стрий і відгалуження до Борислава.

1875 рік. 31 грудня колія сполучила Стрий зі Станіславом.

1877 рік. 14 грудня ухвалено секвестраційний закон – збиткові залізниці і колії стратегічного значення перейшли у державну власність.

1945 рік. 10 грудня закарпатські колії увійшли до складу Львівської залізниці.

1973 рік. Перших відвідувачів прийняв музей революційної бойової та трудової слави залізниці.

1980 рік. Здано в експлуатацію електрифіковану дільницю Стрий–Гніздиців протяжністю 20 км.

1991 рік. 14 грудня опубліковано Постанову Кабінету Міністрів України про утворення Державної адміністрації залізничного транспорту.

1995 рік. Завершено перший етап реконструкції колійного господарства на станції Ягодин.

1996 рік. 6 грудня відкрито пасажирський рух через українсько-румунський прикордонний перехід Тересва–Кимпулунг над Тисою.

27 грудня здано в експлуатацію новозбудований приміський вокзал у Львові.

Залізничникам Львівського вузла вручено ключі від помешкань у 80-квартирному будинку на вул. Роксолани, 69, що на Левандівці.

2002 рік. 6 грудня на вузловій станції Сянки здано в експлуатацію будинок відпочинку локомотивних бригад.

11 грудня видано Указ Президента України про відзначення Дня залізничника 4 листопада.

29 грудня у перший рейс за маршрутом Львів–Моршин відправлено новий електропоїзд ЕПЛ-2Т, збудований у заводських цехах “Луганськтепловоз”.

2003 рік. 28 грудня достроково здано в експлуатацію першу чергу Сихівського шляхопроводу у Львові, який сполучив центр міста зі житловим масивом на Сихові.

30 грудня відкрито новий комплекс промисляно-пропарувальної станції у вагонному депо Дрогобич.

Відкрито електрифіковану дільницю Ківерці–Луцьк, якою відправлено перший електропоїзд.

Започатковано новий європейський стандарт залізничних маршрутів “Інтер-Сіті” та “Євро-Сіті”, яким курсують сучасні комфортні пасажирські вагони.

16 грудня розпочав курсувати поїзд Київ–Краків – “перша ластівка” нового європейського стандарту залізничних пасажирських маршрутів.

2004 рік. 27 грудня несподівано обірвалося життя Героя України, Міністра транспорту і зв'язку України – Генерального директора Укрзалізниці, академіка Транспортної академії наук, заслуженого працівника транспорту України Георгія Миколайовича Кірпи.

2005 рік. 22 грудня здано в дослідну експлуатацію залізничний переїзд на сімнадцятому кілометрі перегону Рудно–Мишана, обладнаний цифровою системою відеонагляду, та залізничний переїзд на третьому кілометрі перегону Львів–Рава-Руська з тривірневою системою безпеки.

2007 рік. 28 грудня у перший рейс відправлено туристичний потяг “Захар Беркут” сполученням Львів–Славсько.

2009 рік. 1 грудня відправлено оновлений міжрегіональний поїзд підвищеного комфорту за маршрутом Львів–Рівне–Львів.

15 грудня на сортувальній станції Ковель введено в експлуатацію першу чергу релейної централізації мікропроцесорним маршрутним набором.

2010 рік. Запроваджено пряме залізничне сполучення між східним регіоном України та курортною зоною Карпат Донецьк–Дніпропетровськ–Ворохта.

2011 рік. У вагонному депо Клепарів відкрито оновлений пункт технічного огляду вагонів зі сучасним санітарно-побутовим блоком.

На станції Сарни здано в експлуатацію новий адміністративно-побутовий блок із покращеними умовами праці.

Запрацював перший тепловоз М62 із дизель-генераторною установкою General Motors, який модернізовано на базі локомотивного депо Ковель.

2012 рік. Парк рухомого складу поповнився новим дизель-поїздом виробництва ПАТ “Луганськтепловоз”.

За матеріалами історичного архіву та газетних публікацій підготував
Юрій ДУБИК